

United States Embassy Tbilisi, Georgia ART in Embassies Exhibition

Helena Hernmarck **Folder Color**, 2002
Wool and linen, 48 x 59 in. Courtesy of the artist and browngrotta arts, Wilton, Connecticut

ჰელენა ჰერნმარკი **საქალაქის ფერი**, 2002 წ.
შალი და მიტკალი, 121.9 x 149.9 სმ. ავტორის და გალერეა „ბრაუნგროტა არტისის“ კოლექციიდან, უილტონი, კონექტიკუტი

ART in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of ART in Embassies plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, ART curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing ART's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

ART's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

For fifty years, ART in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. ART in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights and peace around the world.

— U.S. Secretary of State, John Forbes Kerry

ხელოვნება საელჩოებში

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის ოფისი „ხელოვნება საელჩოებში“ (ART in Embassies) 1963 წელს

შეიქმნა და მნიშვნელოვან როლს თამაშობს ჩვენი ქვეყნის საზოგადოებრივ დიპლომატიაში კულტურის ექსპანსიური მისიის მეშვეობით, დროებითი და მუდმივი გამოფენების მოწყობით, ხელოვნების პროგრამებით და პუბლიკაციებით. „თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმმა“ ვიზუალური ხელოვნების ამ გლობალურ პროგრამაზე ფიქრი ათი წლით ადრე დაიწყო. 1960-იანი წლების დასაწყისში, პრეზიდენტმა ჯონ ფ. კენედიმ მას ფორმალური სახე მისცა და პროგრამის პირველი დირექტორიც დანიშნა. ამჟამად „ART“-ს 200-ზე მეტ სხვადასხვა ადგილას ჰყავს წარმოდგენილი, რომელიც მსოფლიოს მასშტაბით დროებით და მუდმივ გამოფენებს კურირებს აშშ-ის ყველა საელჩოს შენობაში, საკონსულოებსა და საელჩოს რეზიდენციებში, სადაც თანამედროვე ხელოვნების ნიმუშებს არჩევს და უკვეთავს ამერიკიდან და მასპინძელი ქვეყნებიდან. აღნიშნული გამოფენები საერთაშორისო აუდიტორიებს ორივე ქვეყნის ხელოვნების და კულტურის მრავალფეროვნების, ხარისხის და მასშტაბის გრძნობას უზიარებს, რის შედეგად „ART“-ს უფრო მეტ ქვეყანაში აქვს ადგილი დამკვიდრებული, ვიდრე აშშ-ის რომელიმე სხვა ფონდს თუ ხელოვნების ორგანიზაციას.

„ART“-ის გამოფენები შესაძლებლობას უქმნის უცხო ქვეყნის მოქალაქეებს, რომელთაგან ბევრი შეიძლება არასოდეს გაემგზავროს ამერიკაში, რომ პირადად გამოსცადოს ჩვენი მხატვრული მემკვიდრეობის სიღრმეები და ფასეულობები, რაც ტოვებს ე.წ. „კვალს, რომელიც შეიძლება დარჩეს იქ, სადაც ხალხს ამერიკული ხელოვნების ნახვის შესაძლებლობა არა აქვს“.

ორმოცდაათი წლის განმავლობაში, „ხელოვნება საელჩოებში“ (ART in Embassies) აქტიურ დიპლომატიურ როლს თამაშობდა მნიშვნელოვანი კულტურული გაცვლებით და ვიზუალური ხელოვნების მეშვეობით. გამოფენები, მუდმივი კოლექციები და მხატვრების გაცვლითი პროგრამები ერთმანეთთან აკავშირებს ხალხს მსოფლიო საზოგადოების ყველაზე შორეული კუთხეებიდან. ჩვენი არეალის გაფართოება, ხმის გაძლიერება და ჩვენი ჩართულობის დემონსტრირება ამერიკისთვის სტრატეგიულ იმპერატივებს წარმოადგენს. „ხელოვნება საელჩოებში“ საფუძველს უყრის ურთიერთობებს, რომლებიც საზღვრებს სცდება, ნდობას, ურთიერთპატივისცემას და ურთიერთგაგებას აყალიბებს ადამიანებს შორის. ეს ამერიკის გლობალური ლიდერობის ამოსავალ წერტილს წარმოადგენს, რადგანაც ჩვენ გაიკავრძობთ მუშაობას თავისუფლებისთვის, ადამიანის უფლებებისა და მშვიდობისთვის მთელს მსოფლიოში.

ა.შ.შ.-ის სახელმწიფო მდივანი – ჯონ ფორბს კერი

Introduction

The fabric of the Georgian state is made up of a rich patchwork of regional cultures – Svans, Mingrelians, Abkhaz, Adjarans, Armenians, Azeris, Ossetians, Laz, Kist, Tushetians and so many more. Respect for cultural traditions and ethnic minorities is the foundation for Georgia to serve as a model of democratic transition in the former Soviet space. Creativity and patience at the leadership level are vital to consolidating this remarkable combination of geography and human resources into the modern Georgian state, a dynamic player along the New Silk Road. It is altogether fitting that this exhibition of textiles, on display at the American Ambassador's Residence under the auspices of the Department of State's ART in Embassies program, should focus on an art form that embraces diversity, creativity and enormous patience.

I first lived in Georgia twenty years ago, as a member of the Conference on Security and Cooperation in Europe monitoring team, seeking to resolve the conflicts involving Abkhazia and South Ossetia. Since returning to Georgia as U.S. Ambassador in September 2012, I have seen how much had changed for the better in terms of Georgia's economic and political life. Respect between nationalities has also grown immensely, drawing on the lessons of tragic conflict. And where key pieces of the Georgian tapestry have been torn out, we know that this is only temporary, and a way will be found to restore connections and build a common approach in pursuit of shared goals.

This exhibition reminds Mary and me that Georgia and the United States share a patchwork character. With our fifty states, Americans, like Georgians, bring together the many strands of our society to create a whole greater than the sum of its parts – something strong, durable, colorful, and worthy of passing down through the generations.

We are delighted to showcase a beautiful piece by a Tbilisi artist, Khatuna Popiashvili, side by side with the work of some of America's most accomplished fiber artists. Lynn Basa, for example, has created major commissions all over the United States, including a recent series of monumental sculptures for the University of Northern Iowa, where my father went to college. Ana Lisa Hedstrom's fiber works are included in the collections of major museums, including the Cooper Hewitt, the Museum of Art and Design, and the De Young Museum. Michael James, a professor of textile arts at the University of Nebraska, has received numerous fellowships from the National Endowment for the Arts. These are just a few of the excellent American artists we have selected to represent our country's achievements in contemporary fiber art, because we believe their craft transcends nationality and speaks to all of us.

Mary and I look forward to welcoming the diverse guests visiting these art works in our home, and to sustaining the tightly woven relationship between the United States and Georgia.

Richard Norland and Mary Hartnett

Tbilisi, October 2013

შესავალი

ქართული სახელმწიფოებრიობის ქსოვილი რეგიონული კულტურების მდიდარი ჩანაქარებისგან შედგება - სვანები, მეგრელები, აფხაზები, აჭარლები, სომხები, აზერბაიჯანელები, ოსები, ლაზები, ქისტები, თუშები და ბევრი სხვა. კულტურული ტრადიციებისა და ეთნიკური უმცირესობებისადმი პატივისცემა არის იმის საფუძველი, რომ საქართველო დემოკრატიული გარდაქმნების მოდელად იქცეს პოსტ საბჭოურ სივრცეში. სახელმწიფოს მხრიდან შემოქმედებითად და ნებისყოფით მიდგომა, რათა შექმლოს გააერთიანოს საქართველოს ეს ღირსშესანიშნავი კომბინაცია - გეოგრაფიული ადგილმდებარეობა და ადამიანური რესურსები - სასიცოცხლო პირობას წარმოადგენს თანამედროვე ქართული სახელმწიფოსთვის, რომელსაც დინამიური როლი აკისრია ახალი აბრეშუმის გზის ფარგლებში. ნიშანდობლივია ისიც, რომ აღნიშნული საფეიქრო ნამუშევრების ექსპოზიცია, რომელიც აშშ-ის ელჩის რეზიდენციაში - სახელმწიფო დეპარტამენტის სახელოვნებო პროგრამა საელჩოებში - ეგიდით იმართება, ფოკუსირებული უნდა იყოს ხელოვნების იმ ფორმაზე, რომელიც თავის მხრივ მრავალფეროვნებას, კრეატიულობასა და უსაზღვრო ნებისყოფას გულისხმობს.

საქართველოში პირველად ოცი წლის წინ, ევროპაში უსაფრთხოებისა და თანამშრომლობის კონფერენციის მონაწილე წევრის სტატუსით ვცხოვრობდი, ვმუშაობდი რა მონიტორინგის ჯგუფში, რომელიც მიზნად ისახავდა აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში კონფლიქტების მშვიდობიან მოგვარებას. უკვე 2012 წელს, საქართველოში აშშ-ის ელჩად დაბრუნების შემდეგ, მკაფიოდ დავინახე, თუ რაოდენ დიდ ცვლილებებს ჰქონდა ადგილი საქართველოს როგორც პოლიტიკურ, ასევე ეკონომიკურ სინამდვილეში. ასევე გაიზარდა სხვადასხვა ეროვნების წარმომადგენლებს შორის ურთიერთპატივისცემა, რასაც მწარე გამოცდილების სახით ტრაგიკული კონფლიქტები უძღვოდა წინ. და იქ, სადაც ქართული სახელმწიფოებრიობის გობელენის ქსოვილის მნიშვნელოვანი ფრაგმენტები ამოგლეჯილია, ჩვენ ვიცით, რომ ეს მხოლოდ დროებითია და აუცილებლად გამოინახება საშუალება, რომლითაც ამ ერთიანობის აღდგენა და კავშირის დამყარება მოხდება, რაც საერთო მიზნების მიღწევას განაპირობებს.

აღნიშნული გამოფენა მე და მერის გვასხენებს, რომ საქართველო და ამერიკის შეერთებული შტატები კულტურული სიჭრელით გამოირჩევა. ორმოცდაათივე შტატის შემადგენლობით, ამერიკელები, ისევე როგორც ქართველები, თავს უყრიან ჩვენი საზოგადოების მრავალ გამაერთიანებელ ქსოვილებს, რომ შექმნან რაღაც უფრო დიდი, ვიდრე ეს მხოლოდ ტერიტორიული ერთეულების მთლიანობაა - რაღაც უფრო ძლიერი, საიმედო, მრავალფეროვანი და ფასეული მომდევნო თაობებისთვის გადასაცემად.

დიდი სიამოვნებით წარმოგიდგენთ თბილისელი მხატვრის, ხათუნა პოპიაშვილის ნამუშევარს რამდენიმე ყველაზე გამოჩენილი ამერიკელი ფიზრული ხელოვნების (გობელენის ქსოვა) წარმომადგენელთან ერთად, მაგალითად: ლინ ბასა - ვინც ყველაზე დიდი დაკვეთების შემსრულებლად ითვლება შეერთებულ შტატებში, რომელთა რიცხვშიც შედის მისი მონუმენტური ნამუშევარი შექმნილი უნივერსიტეტისთვის ჩრდილოეთ აიოვაში - სადაც მამაჩემი კოლეჯში სწავლობდა. ანა ლიზა ჰედსტრომის ფიზრული ნამუშევრები შეერთებული შტატების ძირითადი მუზეუმების კოლექციებს ამშვენებს - მათ შორისაა ქუფერ ჰიუიტი - არტისა და დიზაინის, ასევე დე იანგის მუზეუმები. მაიკლ ჯეიმსი - ნებრასკას უნივერსიტეტში საფეიქრო ხელოვნების პროფესორი - ხელოვნების შემწეობის ნაციონალური ორგანიზაციის (The National Endowment for the Arts) არაერთი პრემიის მიმღები გახლავთ. ჩვენ გამოჩენილ ამერიკელ ხელოვანთაგან მხოლოდ რამოდენიმე ავარჩიეთ, რათა ჩვენი ქვეყნის მიღწევები წარმოგვეჩინა თანამედროვე ფიზრულ ხელოვნებაში, რადგან გვჯერა, რომ მათი ნამუშევრები ეროვნულ ხასიათს გადმოსცემს და თითოეულ ჩვენგანს გვესაუბრება.

მე და მერი მოუთმენლად ველით სტუმრებს ჩვენს სახლში, რომლებიც აღნიშნულ ხელოვნების ნიმუშებს დაათვალიერებენ და აშშ-სა და საქართველოს შორის მჭიდროდ გადაჯაჭვულ ურთიერთობებს კიდევ უფრო გაამყარებენ.

რიჩარდ ნორლანდი და მერი ჰარტნეტი

თბილისი, ოქტომბერი 2013 წელი.

Curator's Statement

Spinning, weaving and dying, with home grown fleece and natural pigments, have been integral to Georgia's rich textile traditions for thousands of years. Encouraged by the Church, fiber-based skills such as weaving, spinning, dying and embroidery, were imparted through a network of monasteries throughout Georgia. Over the twentieth century, however, Georgian textile crafts declined in the face of modern industry. Though recently, there has been a reemergence, thanks in large part to the efforts of the Georgian Textile Group, an association of professional artists, designers, art historians and ethnographers working in the textile field. The Group formed in the 1990s after the fall of the Soviet Union to overcome

the isolation of Georgian textile art and to introduce this extraordinary work to the rest of the world.

This exhibition honors Georgia's brilliant textile traditions by displaying great examples of new and traditional work by Georgian artists, alongside the work of some of our country's greatest fiber artists. The differences and similarities among the works of members of this group of artists are a fascinating celebration of the links between our two cultures.

Claire D'Alba

October 2013

კურატორის განცხადება

ქსოვა, დაწვნა და შეღებვა სახლში მოწეული მატყლითა და ბუნებრივი პიგმენტების გამოყენებით ათასობით წლის განმავლობაში მდიდარი ქართული საფეიქრო ტრადიციის ინტეგრალურ ნაწილს წარმოადგენდა. ეკლესიის ძალისხმევით, ფიბრული (გობელენი) ხელოვნების უნარ-ჩვევები, როგორცაა ქსოვა, დაწვნა, შეღებვა და ასევე ქარგვაც, საქართველოს სხვადასხვა მონასტერში თაობებს გადაეცემოდა. მიუხედავად იმისა, რომ მეოცე საუკუნის განმავლობაში ქართულმა საფეიქრო ტრადიციამ შედარებით მიიძინა თანამედროვე საფეიქრო ტექნოლოგიის ფონზე, აღსანიშნავია ისიც, რომ სრულიად ახლახან, მეტწილად ქართული საფეიქრო საზოგადოების ძალისხმევით (რომელიც საფეიქრო სფეროში მოღვაწე პროფესიონალ ხელოვანთა, დიზაინერთა და ისტორიკოსთა – ეთნოგრაფების – ასოციაციას წარმოადგენს) ის კვლავ გამოცოცხლდა. საზოგადოება ოთხმოცდაათიან წლებში ჩამოყალიბდა – საბჭოთა

კავშირის დაშლის შემდეგ – რათა ქართული საფეიქრო ხელოვნების იზოლაციის პროცესი დაეძლია, ხოლო შემდგომ, იგივე ხელოვნების საოცარი ნიმუშები დანარჩენი მსოფლიოსთვის გაეცნო.

აღნიშნული ექსპოზიცია, ქართველ ხელოვანთა, ისევე როგორც ჩვენი ქვეყნის ფიბრული ხელოვნების გამოჩენილი ოსტატების თანამონაწილეობით, თანამედროვე და ტრადიციული ნამუშევრების გამოფენით, პატივს მიაგებს საქართველოს ბრწყინვალე საფეიქრო ტრადიციას. ამ ექსპოზიციაზე წარმოდგენილ ხელოვნების ნიმუშებს შორის მსგავსებები და განსხვავებები ჩვენს ორ კულტურას შორის კავშირების საოცარ ზეიმს ქმნის.

კლერ დალბა

ოქტომბერი, 2013

John Babcock (born 1941)

At the age of ten, John Babcock began studying art through Saturday classes at the Memphis Academy of Art, Tennessee. He went on to study industrial design at the University of Bridgeport in Connecticut, and received a Bachelor of Arts degree in printmaking from San Francisco State University, California. While working on a Master of Fine Arts degree in sculpture at the International Institute for Experimental Printmaking (Lafayette College, Easton, Pennsylvania), Babcock started making paper for the large edition embossed prints on which he had already been working. By 1975 paper pulp had become his medium, and the paper became the object; artwork built from poured, cast, inlaid, and collaged paper. Babcock manipulates wet, pigmented pulps – cotton, kozo, and abaca fibers – to produce a range of effects. His work reflects a unique exploration of color relationships intended to evoke an emotional response.

About his work Babcock writes, “I gravitate to earth forms for inspiration, because perhaps, much of the color that I use are earth-derived pigments. I have drawn upon images that come to me when I contemplate the pulsating or vibrating nature of waves, windblown sand, or Japanese rock gardens. I seek to capture the essence of these experiences and document them through the peculiarities of colored paper.”

John Babcock works at his studio near Santa Cruz, California. His work has been shown in over thirty major museums in Europe, the United States, and Japan, including the American Craft Museum, New York City; the Fort Wayne Art Museum, Indiana; and the Kalamazoo Institute of Art, Michigan. He has lectured and conducted workshops throughout the United States and internationally. His work is included in many public and private collections including The Museum of Art and Design in New York City.

ჯონ ბებკოკი (დაბ. 1941 წ.)

ჯონ ბებკოკმა ხატვა ათი წლის ასაკში, ტენესის შტატის ქალაქ მემფისის სამხატვრო აკადემიასთან არსებულ საკვირაო სკოლაში სწავლისას დაიწყო. შემდეგ მან ინდუსტრიული დიზაინი შეისწავლა, კონექტიკუტის შტატის ბრიჯპორტის უნივერსიტეტში, და ხელოვნებათმცოდნის ბაკალავრის ხარისხი მიიღო მბეჭდავის სპეციალობით სან ფრანცისკოს სახელმწიფო უნივერსიტეტში, კალიფორნია. შემდეგ ბებკოკი ექსპერიმენტული ბეჭდვის საერთაშორისო ინსტიტუტში (ლაფაიეტის კოლეჯი – ისტონი, პენსილვანია) ნატიფი ხელოვნების განხრით მაგისტრის ხარისხის მოსაპოვებლად მუშაობდა სკულპტურის სპეციალობით, როცა ქალაქის დამზადება დაიწყო დიდი გამოცემის რელიეფური ანაბეჭდებისთვის, რაზეც ის ადრეც მუშაობდა. უკვე 1975 წლიდან საქალაქე ბოჭკოვანი მასალა მისთვის საშუალება გახდა, ხოლო ქალაქი – ობიექტი; ხელოვნების ნაწარმოებებს კი სველი, ინკრუსტირებული და კოლაჟირებული ქალაქისგან ამზადებდა. ბებკოკი მანიპულირებს სველი, პიგმენტირებული მასალით – ზამბის, კოზოს და აბაკას ბოჭკოებით – სხვადასხვა ტიპის ეფექტების მისაღებად. მისი ნამუშევრები ფერთა ურთიერთობის უნიკალურ მიებას ასახავს, რომლის მიზანიც ემოციების გამოღვიძებაა.

თავისი ნამუშევრების შესახებ ბებკოკი წერს: „მე სულისკვეთებას მიწიერი ფორმებისგან ვიღებ, რადგანაც, ალბათ, ის ფერთა უმრავლესობა, რასაც მე ვიყენებ, მიწიდან წარმოქმნილი პიგმენტებია. ჩემი ნამუშევრები მაშინ იქმნება, როცა ბუნების ტალღების მოძრაობას ან პულსაციას, ქარით მობერილ ქვიშას, ან იაპონურ ქვის ბაღებს ვუყურებ. მე ვცდილობ, რომ ამ გამოცდილებების არსს ჩავწვდე და ისინი ფერადი ქალაქის განსაკუთრებული მახასიათებლებით გადმოვცე“.

ჯონ ბებკოკი თავის სტუდიაში მუშაობს კალიფორნიის შტატის ქალაქ სანტა კრუზში. მისი ნამუშევრები ევროპის, ამერიკის შეერთებული შტატების და იაპონიის ოცდაათზე მეტ წამყვან მუზეუმებში იყო გამოფენილი, რომელთა შორისაა ამერიკული ხელოვნების მუზეუმი, ნიუ იორკი; ფორტ ვეინის ხელოვნების მუზეუმი, ინდიანა; კალამაზუს ხელოვნების ინსტიტუტი, მიჩიგანი. ის ლექციებს და სამუშაო შეხვედრებს მართავს ამერიკის შეერთებული შტატების მასშტაბით და საზღვარგარეთ. მისი ნამუშევრები დაცულია ბევრ საჯარო და კერძო კოლექციებში, რომელთა შორისაა ხელოვნების და დიზაინის მუზეუმი ნიუ იორკში.

Next page:

Victory Song, 2001

Pigmented cotton and abaca fiber paper, 59 x 59 in.

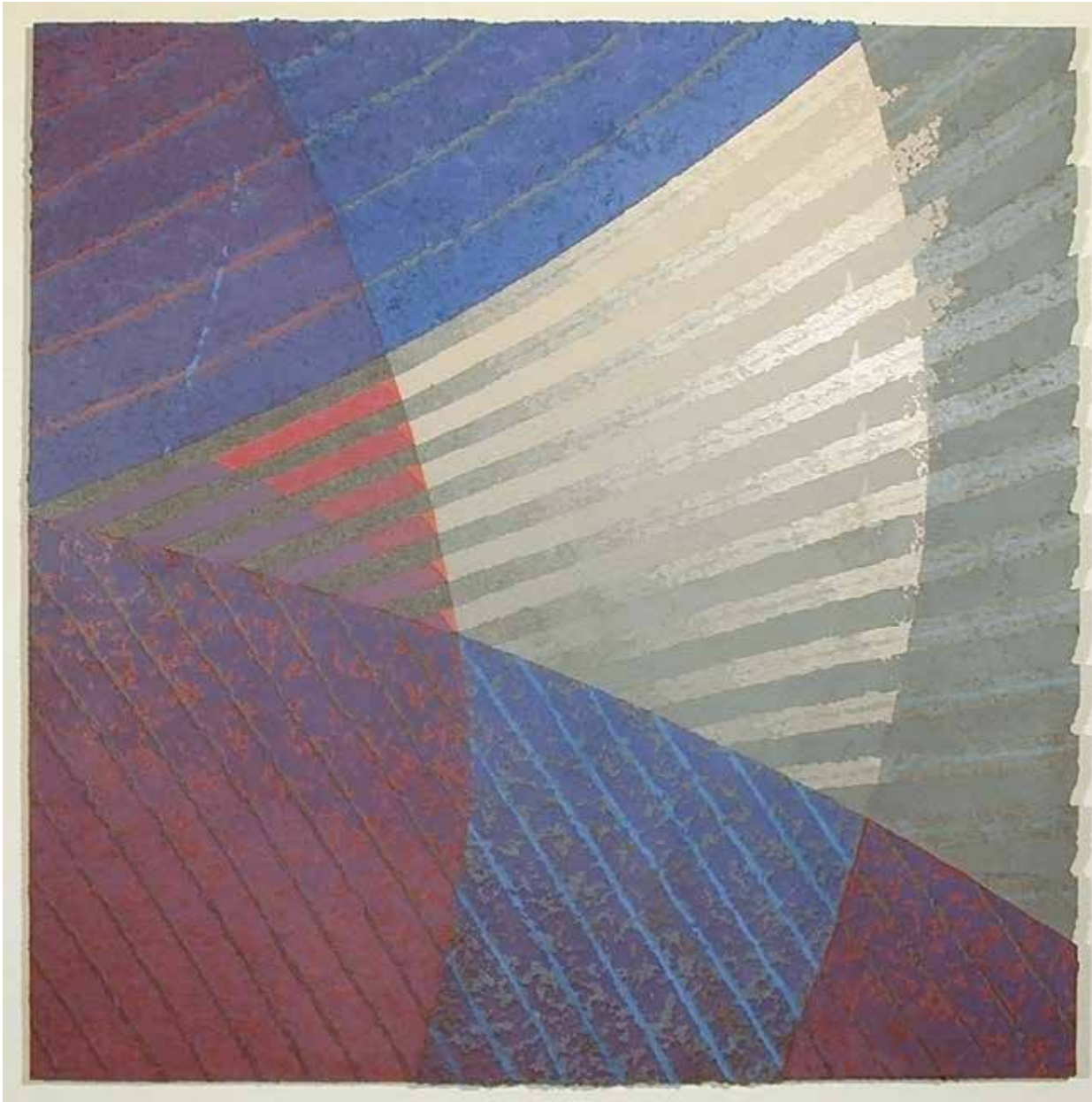
Courtesy of the artist, Soquel, California

გამარჯვების სიმღერა, 2001

პიგმენტირებული ზამბა და აბაკას ბოჭკოვანი ქალაქი, 144.9 x 144.9 სმ

ავტორის კოლექციიდან, სოუკველი, კალიფორნია

John Babcock | ჯონ ბებკოკი

Lynn Basa (born 1954)

“I want my paintings to look like they were made without thinking. As effortlessly composed as leaves floating on a pond, a curl of smoke, or layers of sediment. It’s a paradox, of course, because each mark is a decision whether I think I’m thinking about it or not. So I try to set up situations where the materials can respond randomly to my inadvertent attempts at control. Working with fire and beeswax, I have to act fast while the medium is still hot. What thinking there is has to be done in an instant. For as little conscious thought that presumably goes into my acts of painting, each finished piece becomes a Rorschach test full of metaphors about the struggle for survival, social relationships, the evolution of oneself during life’s journey, the passage of time, and the tension between

opposing forces. As a seeing human, I can’t help it. I have to try to find meaning in everything even when I don’t intend to include it. I watch how other artists grapple with deliberately losing control over their medium. Gerhard Richter says of his squeegee paintings that ‘chance is part of the process.’ Anish Kapoor said in an interview about his show at the Tate Gallery that ‘The process reveals all that needs to be revealed. In a way I feel that I’m not trying to say something, but to let it occur.’ Of course, a tremendous amount of premeditation goes into arranging the uncontrolled situation. Another paradox. I know when a painting is finished because it creates its own little worlds within worlds on every inch of its surface.”

—Lynn Basa

ლინ ბასა (დაბ. 1954 წ.)

„მე მინდა, რომ ჩემი ნახატები ისე გამოიყურებოდეს, თითქოს ისინი ქვეცნობიერად, ყოველგვარი ძალისხმევის გარეშე შეიქმნა - როგორც გუბურაში მოტივტივე ფოთლები, კვამლის რგოლი ან ნალექების ფენები. რა თქმა უნდა, ეს პარადოქსია, რადგან, ჩემი აზრით, თითოეული ნიშანი მიუთითებს იმაზე, თუ რამდენად ნაფიქრია ამა თუ იმ ქმედებაზე. ამგვარად, ვცდილობ, რომ შევქმნა სიტუაციები, სადაც მასალა თავისდაუნებურად ასახავს ჩემს ქვეცნობიერ მცდელობას ცნობიერის კონტროლზე. რადგან ცეცხლით და ფუტკრის ცვილით ვმუშაობ, მე სწრაფად უნდა ვიმოქმედო, ვიდრე ნედლეული ჯერ კიდევ ცხელია. თუ რამეზე ფიქრია საჭირო, ეს მყისიერად უნდა მოხდეს. მცირედი გაცნობიერებული ნაფიქრი, რომელიც ალბათ ხატვის დროს თავში გამიელვებს, თითოეულ დასრულებულ ნამუშევარს რორშახის ტესტს ამსგავსებს, რომელიც სავესეა მეტაფორებით ისეთ თემებზე, როგორცაა გადარჩენისთვის ბრძოლა; სოციალური ურთიერთობები; ადამიანის ევოლუცია ცხოვრების გზაზე; დროის გასვლა, დამაბულობა დაპირისპირებულ ძალებს

შორის. მე, როგორც ადამიანი, რომელიც ყველაფერს ხედავს, ამას თავს ვერ ვაღწევ. უნდა ვეცადო ვიპოვო მნიშვნელობა ყველაფერში მაშინაც კი, როცა ამის ჩართვას ჩემს ნამუშევრებში არ ვაპირებ. მე ვუყურებ, თუ როგორ ცდილობენ სხვა მხატვრები კონტროლის ნებაყოფლობით დაკარგვას თავიანთი ფანტაზიის ნაყოფის გამომხატველ მასალებზე. გერჰარდ რიხტერი თავის ზოლებად დახატულ ნამუშევრებში ამბობს, რომ „შანსი - ეს პროცესის ნაწილია“. ანიშ კაპორმა თავის ინტერვიუში აღნიშნა, როცა ტეიტ გალერეაში მისი შოუ მოეწყო, რომ „პროცესი გამოავლენს ყველაფერს, რისი გამოვლენაც საჭიროა. ამგვარად, მე ვგრძნობ, რომ მე არ ვცდილობ რამე ვთქვა, არამედ ვცდილობ, რომ ეს მოხდეს“. რასაკვირველია, არაკონტროლირებული სიტუაციის შექმნას ძალიან ბევრი წინასწარი ფიქრი საჭიროდება, კიდევ ერთი პარადოქსია. მე ვიცი, როდის არის ნახატი დასრულებული, რადგან დასრულებული ნახატი თავის პატარა სამყაროებს ქმნის სხვა სამყაროებში ზედაპირის თითოეულ დუიმში.“

—ლინ ბასა

Lynn Basa | ლინ ბასა

Lynn Basa | ლინ ბასა

Haven, 2002
Silk and wool, 110 x 134 in. overall
Courtesy of the artist, Chicago, Illinois

ზევა, 2002
აბრეშუმის და მატყლის, 279.4 x 340.4 სმ, მოლიანადა
ავტორის კოლექციიდან, ჩიკაგო, ილინოისი

Ana Lisa Hedstrom (born 1943)

Ana Lisa Hedstrom is known for her signature textiles based on contemporary adaptations of the traditional Japanese Shibori methods of cloth dyeing. Her textiles are included in the collections of major museums, including the Cooper Hewitt and the Museum of Arts and Design, both in New York City, and the De Young Museum in San Francisco, California. Hedstrom's

work has been exhibited and published internationally, and she has taught and lectured at numerous international Shibori conferences and schools. Her awards include two National Endowment for the Arts grants, and she is a fellow of the American Craft Council.

ანა ლიზა ჰედსტრომი (დაბ. 1943 წ.)

ანა ლიზა ჰედსტრომი ცნობილია თავისი დამახასიათებელი ტექსტილით, რომელიც ტანსაცმლის ღებვის ტრადიციული იაპონური შიბორის მეთოდების თანამედროვე ადაპტაციებს წარმოადგენს. მისი ტექსტილები წამყვანი მუზეუმების კოლექციებშია წარმოდგენილი, როგორცაა ნიუ იორკში მდებარე კოპერ ჰიუიტი და ხელოვნებისა და დიზაინის მუზეუმი, ასევე დე იანგის მუზეუმი სან

ფრანცისკოში, კალიფორნია. ჰედსტრომის ნამუშევრები გამოფენილი და გამოქვეყნებულია სხვადასხვა ქვეყანაში. ის ასევე ასწავლიდა და ლექციებს კითხულობდა მრავალ საერთაშორისო, შიბორის, კონფერენციებსა და სკოლებში. მის ჯილდოებში შედის ორი ეროვნული დაფინანსება ხელოვნების გრანტებისთვის. ის ასევე ამერიკის ხელოვნების საბჭოს წევრია.

Origami Fold, 2012
Hand dyed and pieced linen
Courtesy of the artist, La Honda, California

ორიგამის ნაკეცი, 2012
ხელით შეღებილი და დანაწევრებული ტილო
ავტორის კოლექციიდან, ლა ჰონდა, კალიფორნია

Helena Hernmarck (born 1941)

Helena Hernmarck was born in Sweden and has operated her own weaving studio for forty-five years, first in Montreal, Canada, then England, New York, and currently in Connecticut, designing and executing monumental tapestries for corporate lobbies and other large public spaces.

Hernmarck has had solo exhibitions at the Museum of Modern Art in New York City; the Los Angeles County Museum of Art, California; the Kunstindustrimuseet in Copenhagen, Denmark;

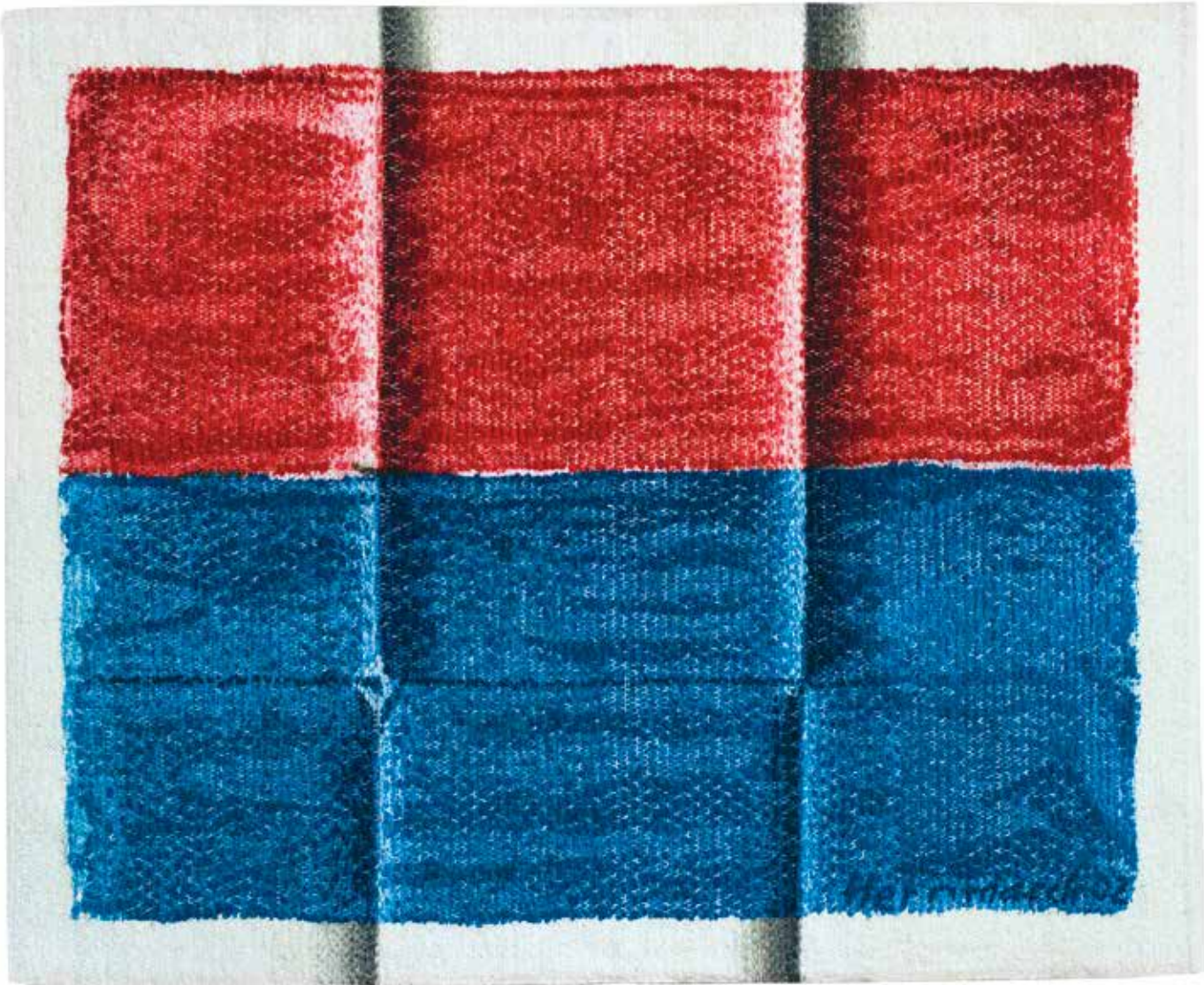
Museum at the Fashion Institute of Technology in New York City; and Prins Eugens Waldemarsudde Museum in Stockholm, Sweden. Her work is in the collections of the Museum of Modern Art and the Metropolitan Museum of Art in New York City; the National Museum in Stockholm; the Art Institute of Chicago, Illinois; the Renwick Gallery of the National Museum of American Art, Washington, D.C.; and the Los Angeles County Museum of Art.

ჰელენა ჰერნმარკი (დაბ. 1941 წ.)

ჰელენა ჰერნმარკი შვედეთში დაიბადა და ორმოცდახუთი წელია, რაც თავის საფეიქრო სტუდიას ამუშავებს. სტუდია ჯერ მონრეალში - კანადა, შემდეგ კი ინგლისსა და ნიუ იორკში ფუნქციონირებდა. ამჟამად კი ჰელენა ჰერნმარკი კონექტიკუტში მუშაობს და მონუმენტურ გობელენებს ამზადებს, დიზაინთან ერთად, კორპორაციული მისაღები დარბაზებისა და სხვა დიდი საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებისთვის.

ჰერნმარკმა თავისი პერსონალური გამოფენები გამართა ნიუ იორკის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში;

ლოს ანჯელესის ხელოვნების საოლქო მუზეუმში, კალიფორნია; კუნსტინდუსტრიმუზეუმში, კოპენჰაგენი, დანია; ტექნოლოგიის მოდის ინსტიტუტის მუზეუმში, ნიუ იორკი; და პრინც ევგენი ვალდემარსუდეს მუზეუმში, სტოკჰოლმი, შვეცია. მისი ნამუშევრები დაცულია ნიუ იორკის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმსა და მეტროპოლიტენის ხელოვნების მუზეუმში; სტოკჰოლმის ეროვნულ მუზეუმში; ჩიკაგოს ხელოვნების ინსტიტუტში, ილინოისი; ამერიკული ხელოვნების ეროვნული მუზეუმის რენვიკის გალერეაში, ვაშინგტონი, კოლუმბიის ოლქი; და ლოს ანჯელესის ხელოვნების საოლქო მუზეუმში.

Folder Color, 2002

Wool and linen, 48 x 59 in.

Courtesy of the artist and browngrotta arts, Wilton, Connecticut

საკადლდის ფერი, 2002 წ.

შალი და მიტკალი, 121.9 x 149.9 სმ

ავტორის და გალერეა „ბრაუნგროტა არტსის“ კოლექციიდან, უილტონი, კონექტიკუტი

Michael James (born 1949)

Michael James' current work focuses on the creation of original digitally developed and printed fabrics and their integration into one-of-a-kind wall quilts. Working in his Lincoln, Nebraska, studio and in the Department of Textiles, Clothing, and Design at the University of Nebraska (Lincoln), where he serves as Professor and Department Chair, James has sustained an ongoing production for thirty-five years. He exhibits nationally and internationally. A fellow of the American Craft Council, James has work included in numerous collections, including those of the Museum of Nebraska Art, Kearney; the Renwick Gallery of the Smithsonian Institution in Washington, D.C.; the Museum of Arts and Design in New York City; and the Indianapolis Art Museum, Indiana. He is a recipient of several National Endowment for the Arts Visual Artist Fellowships, as well as grants from the Boston Artists Foundation.

Thematically, his works seek to bridge the physical and the metaphysical worlds through imagery derived from nature and the built environment. "I'm interested in the unseen world that constitutes much of the emotional and psychological spaces that we reside in a good part of the time. Using abstract constructions, sometimes with representational images, or images that occupy that ambiguous realm between the recognizable and the indeterminate, I attempt to give visual form to these metaphysical domains. I'm comfortable in dream spaces and in the malleable and fluid territory of memory, and in my work I try to reach into these psychic spaces. I hope that the work evokes in the viewer some experience of these worlds held just below the outward surface of things."

მაიკლ ჯეიმსი (დაბ. 1949 წ.)

მაიკლ ჯეიმსის ამჟამინდელი სამუშაოს მთავარი თემაა ორიგინალური, ციფრულად დამუშავებული და დაბეჭდილი ქსოვილების შექმნა და მათი გარდაქმნა განუმეორებელ კედლის ქვილთებად. მაიკლ ჯეიმსი ნებრასკას შტატის ქალაქ ლინკოლნში მდებარე საკუთარ სტუდიაში, ასევე, ნებრასკას უნივერსიტეტის (ლინკოლნი) ტექსტილის, ტანსაცმლის და დიზაინის დეპარტამენტში მუშაობს, სადაც ის პროფესორი და კათედრის გამგეა. ამავდროულად უკვე ოცდათხუთმეტი წელია, რაც უწყვეტად ქმნის ნამუშევრებს და გამოფენებში მონაწილეობს როგორც ადგილობრივად, ასევე სხვა ქვეყნებშიც. ჯეიმსი „ამერიკის ხელოვნების საბჭოს“ წევრია და მისი ნამუშევრები შესულია მრავალ კოლექციაში, რომელთა შორისაა ნებრასკას ხელოვნების მუზეუმი კირნიში; ვაშინგტონის სმიტსონის ინსტიტუტის რენვიკის გალერეა; ხელოვნების და დიზაინის მუზეუმი ნიუ

იორკში; ასევე ინდიანაპოლისის ხელოვნების მუზეუმი, ინდიანა. ის რამდენიმე ეროვნული გრანტის მფლობელი და ხელოვნების ვიზუალური არტისტების სტიპენდიანტია, ასევე მიღებული აქვს გრანტები ბოსტონის არტისტების ფონდიდან.

თემატურად, თავის ნამუშევრებში ის ისწრაფვის დააკავშიროს ფიზიკური და მეტაფიზიკური სამყაროები ბუნების და მასში ჩამენებული გარემოს სცენებით. „მე მაინტერესებს უხილავი სამყარო, რომელიც იმ ემოციური და ფსიქოლოგიური სივრცეების დიდ ნაწილს შეადგენს, სადაც ჩვენ ვცხოვრობთ და ვატარებთ დროს უმეტეს ნაწილს. მე ვცდილობ ვიზუალური ფორმა მივცე ამ მეტაფიზიკურ სამყაროს აბსტრაქტული კონსტრუქციებით, ზოგჯერ კი წარმოსახვითი სურათებით, იმ სურათებით, რომლებსაც არაერთგვაროვანი ადგილი უჭირავს ადვილად

ცნობადსა და ირეალურს შორის. მე თავს კომფორტულად ვგრძნობ წარმოსახვით სამყაროში, მეხსიერების არამყარ, თხევად სივრცეებში, და ჩემს ნამუშევრებში ვცდილობ ჩავწვდე ამ ფიზიკურ სივრცეებს. ვიმედოვნებ, რომ ჩემი

ნამუშევრები მნახველს რაღაც წარმოდგენას შეუქმნის იმ სამყაროების შესახებ, იმ სამყაროებისა რომლებიც საგნების სიღრმეში, თვალთ უხილავში, იმალება“.

The Forgetting, 2010. Digitally-developed and digitally-printed cotton, reactive dyes, machine-pieced and machine-quilted, 36 ¼ x 58 in. Courtesy of the artist, Lincoln, Nebraska

დავიწყება, 2010. ციფრულად დამუშავებული და დაბეჭდილი ბამბა, რეაქციული საღებავები, მანქანით დანაწილებული და მანქანით გაკეთებული ქვილით, 92.1 x 147.3 სმ. მხატვრის კოლექციიდან, ლინკოლნი, ნებრასკა

Michael Olszewski (born 1950)

Michael Olszewski received his Bachelor of Fine Arts degree from the Maryland Institute in Baltimore and his Master of Fine Art degree from Cranbrook Academy of Art in Bloomfield Hills, Michigan. He has had solo exhibitions at Gross McCleaf Gallery and Schmidt Dean Gallery, both in Philadelphia, Pennsylvania; Dolphin Gallery in Kansas City, Missouri; the Montgomery Museum of Fine Arts, Alabama; Douglas Dawson, Chicago, Illinois; and Helen Drutt Gallery, New York City and Philadelphia, among others.

Olszewski's work has been included in over forty group exhibitions, nationally and internationally. He has been a visiting artist at Kyung-Won University and Hong-Ik University

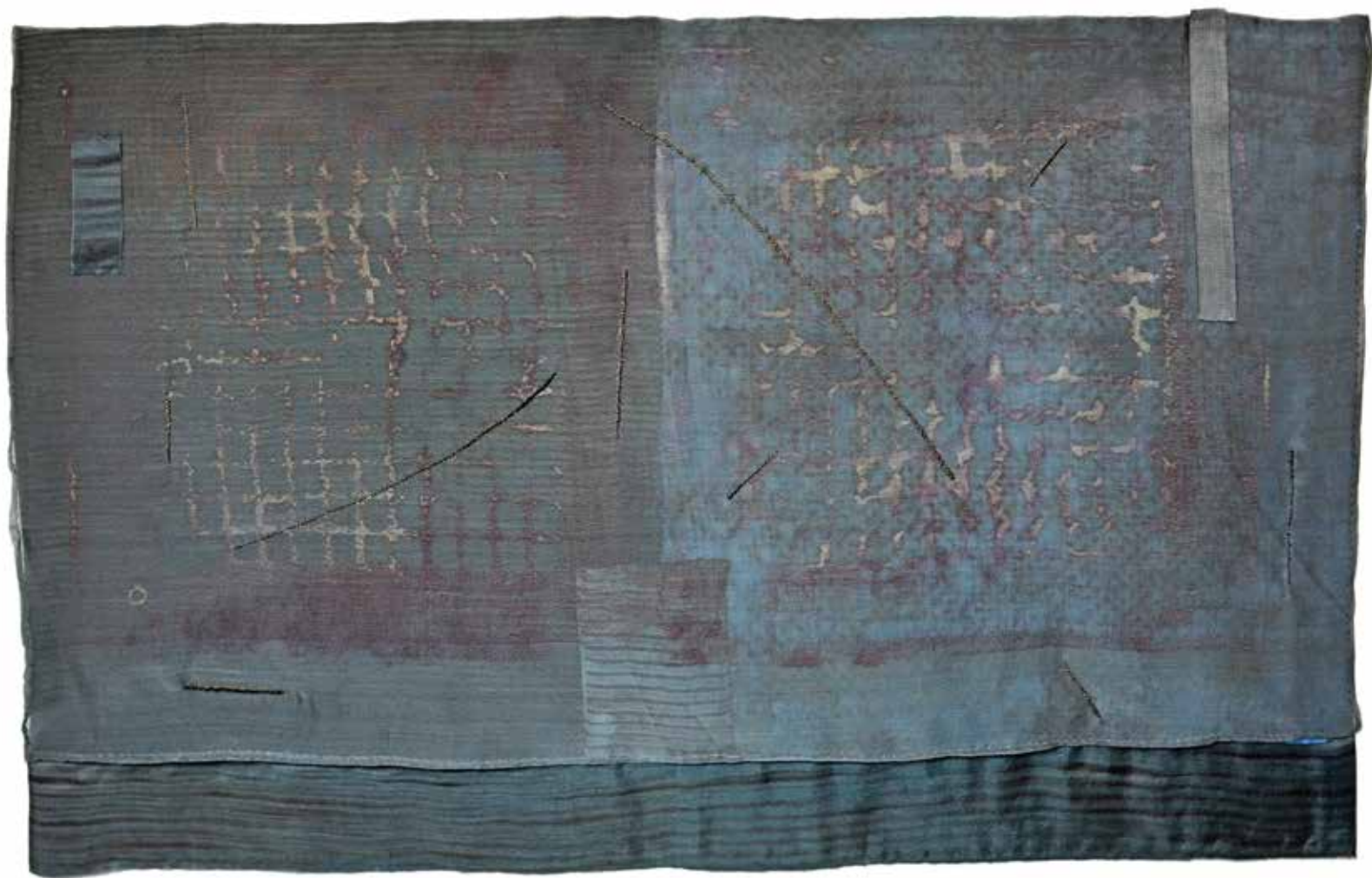
in Seoul, South Korea, and at the Polish Consulate in Warsaw, Poland; at the Museum of Fine Arts, Boston, Massachusetts; Virginia Commonwealth University in Richmond, Virginia; and other venues. Selected collections include the Smithsonian American Art Museum, Washington, D.C.; the Museum of Fine Arts, Boston; the Philadelphia Museum of Art; and the Montgomery Museum of Fine Arts. He has received fellowships from the Ballinglen Arts Foundation in Ballycastle, Ireland; the Pennsylvania Council on the Arts; the National Endowment for the Arts; The PEW Charitable Trusts; and the Polish Ministry of Culture. Olszewski is currently a professor in the School of Fine and Performing Arts at Columbia College, Chicago.

მაიკლ ოლჟევსკი (დაბ. 1950 წ.)

მაიკლ ოლჟევსკიმ დაამთავრა მერილენდის ინსტიტუტი, ბალტიმორში, ნატიფი ხელოვნების ბაკალავრის ხარისხით. შემდეგ მან კრენზრუკის ხელოვნების აკადემიაში ნატიფი ხელოვნების მაგისტრის ხარისხი მიიღო - ბლუმფილდ ჰილზი, მიჩიგანი. მას პერსონალური გამოფენა ჰქონდა ისეთ გალერეებში, როგორცაა გროს მაკლიფის და შმიდტ დინის გალერეები ფილადელფიაში, პენსილვანია; ასევე კანზას სიტიის დოლფინის გალერეა, მისური; მონტგომერის ნატიფი ხელოვნების მუზეუმი, ალაბამა; დაგლას დოუსონი, ჩიკაგო, ილინოისი და ჰელენ დრუტის გალერეა, ნიუ იორკი და ფილადელფია.

ოლჟევსკის ნამუშევრები ორმოცზე მეტ ჯგუფურ გამოფენაში მონაწილეობდა როგორც ამერიკაში, ასევე მსოფლიოს სხვა ქვეყნებში. ის მიწვეული მხატვარი იყო კიუნგ-ვონის უნივერსიტეტსა და ჰონგ-იკის

უნივერსიტეტში სეულში, სამხრეთ კორეა, ასევე პოლონეთის საკონსულოში ვარშავაში, პოლონეთი; ნატიფი ხელოვნების მუზეუმში, ბოსტონი, მასაჩუსეტსი; ვირჯინიის თანამეგობრობის უნივერსიტეტში რიჩმონდში, ვირჯინია; ასევე სხვა ადგილებში. შერჩეულ კოლექციებში შედის ამერიკის სმიტსონის ხელოვნების მუზეუმი, ვაშინგტონი; ნატიფი ხელოვნების მუზეუმი, ბოსტონი; ფილადელფიის ხელოვნების მუზეუმი და მონტგომერის ნატიფი ხელოვნების მუზეუმი. მას მიღებული აქვს ბალინგლენის ხელოვნების ფონდის სტიპენდია, ბოლიკასლი, ირლანდია; პენსილვანიის ხელოვნების საბჭოს სტიპენდია და ხელოვნების ეროვნული გრანტი; ასევე PEW საქველმოქმედო ტრასტების და პოლონეთის კულტურის სამინისტროს სტიპენდიები. ოლჟევსკი ამჟამად ნატიფი და საშემსრულებლო ხელოვნების სკოლის პროფესორია კოლუმბიის კოლეჯში, ჩიკაგო.

Between Answers, 2000
Silk fiber construction, 16 x 26 in.
Courtesy of the artist, Chicago, Illinois

პასუხებს შორის, 2000 წ.
აბრეშუმის ბოჭკოს კონსტრუქცია, 40.6 x 66 სმ
მხატვრის კოლექციიდან, ჩიკაგო, ილინოისი

Khatuna Popiashvili (born 1964)

Born in the Republic of Georgia, Khatuna Popiashvili is currently based in Tbilisi. She holds Master and Bachelor of Fine Arts degrees in fiber arts from the Tbilisi State Academy of Fine Arts. She has served as a board member for the internationally-active Georgian Textile Group and as the head of the Department of Culture at the Georgian-Caucasus Institute of Culture, History, and Ethnology.

Popiashvili's work has been exhibited nationally and internationally, including at multiple International Fiber Art Biennials; the Textile Art Exhibition at the History Museum of Tbilisi; the National Picture Gallery, Tbilisi; the Twelfth International Triennial of Tapestry, Lodz, Poland; and the Russian Embassy, Georgia.

ხათუნა პოპიაშვილი (დაბ. 1964 წ.)

ხათუნა პოპიაშვილი საქართველოში დაიბადა და ამჟამად თბილისში ცხოვრობს. მას დამთავრებული აქვს თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია და აქვს მაგისტრის ხარისხი ფიბრული (საფეიქრო) ხელოვნების დარგში. ის საერთაშორისო დონეზე მოქმედი ქართული საფეიქრო ჯგუფის საბჭოს წევრი იყო და ასევე მუშაობდა კულტურის კათედრის გამგედ საქართველო-კავკასიის კულტურის, ისტორიის და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტში.

პოპიაშვილის ნამუშევრები გამოფენილი იყო საქართველოში და საზღვარგარეთ ისეთ გამოფენებზე, როგორცაა საფეიქრო ხელოვნების ნიმუშების ბიენალე, ტექსტილის ხელოვნების ნიმუშების გამოფენა საქართველოს ისტორიის მუზეუმსა და საქართველოს ეროვნულ გალერეაში, თბილისში; გობელენის მეთორმეტე საერთაშორისო ტრიენალე, ლოდში, პოლონეთი; და რუსეთის საელჩო საქართველოში.

Untitled, undated
Work on paper, 30 1/16 x 34 1/4 in.
Courtesy of the artist, Tbilisi, Georgia

უსათურო, დაუთარიღებელი
ნამუშევარი ქაღალდზე, 78 x 87 სმ
მხატვრის კოლექციიდან, თბილისი, საქართველო

Michael Rohde (born 1943)

“After pursuing dual careers in biochemistry and weaving, I left behind a job as director of a biotechnology research lab in 1998 to devote full time to this work. Weaving has been a fervent activity since 1973: initially self-taught with a lap loom and a *Sunset Magazine* book on hand weaving, but later receiving formal training from a variety of teachers, including Sharon Keech, Libby Platus, Diane Itter, Theo Moorman, Walter Knottingham, Morgan Clifford, Lia Cook, Archie Brennan, and Susan Martin Maffei. Formal training in drawing, color, and design came from the Alfred Glassel School of the Houston Museum of Fine Arts. Over the years, activities included

lectures, workshop teaching, juror, show organizer, and exhibitor in many local, national, and international juried and invited shows. Recently work has been included in the United States Department of State Art in Embassies Program, an exhibit at the American Craft Museum in New York, the invitational Triennial of Tapestry in Lodz, Poland, *From Lausanne to Beijing, Houses for Nomads* (a solo exhibition in the Janina Monkute-Marks Museum in Lithuania), and the permanent collection at The Arts Institute of Chicago.”

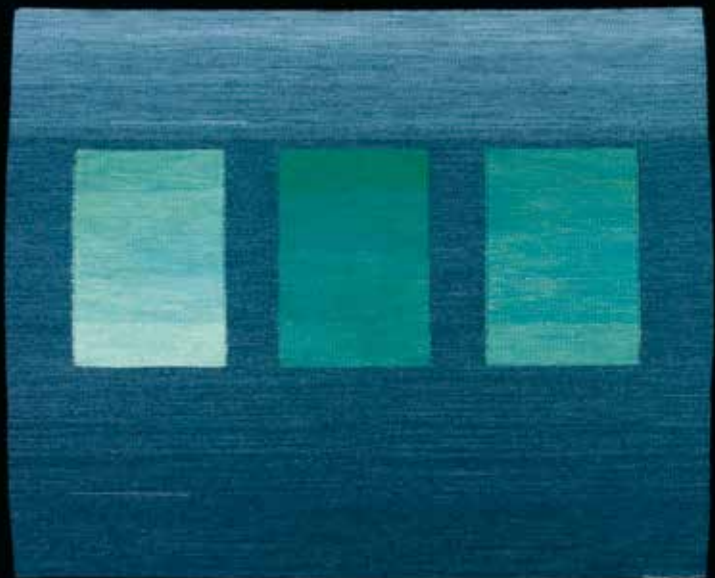
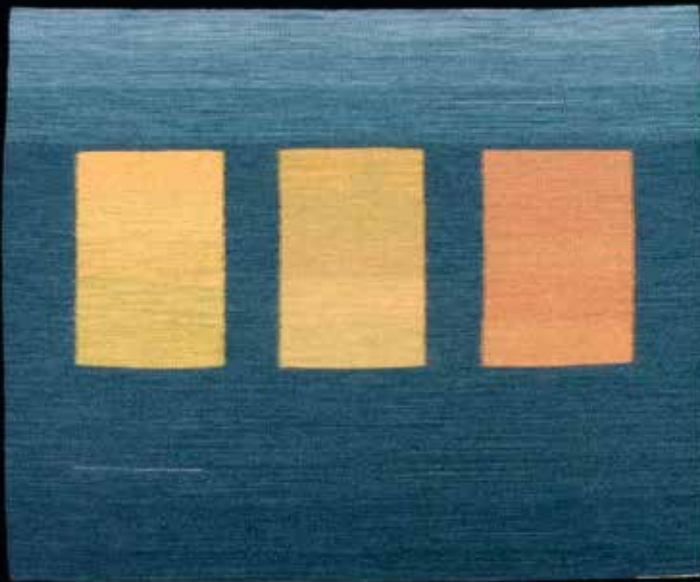
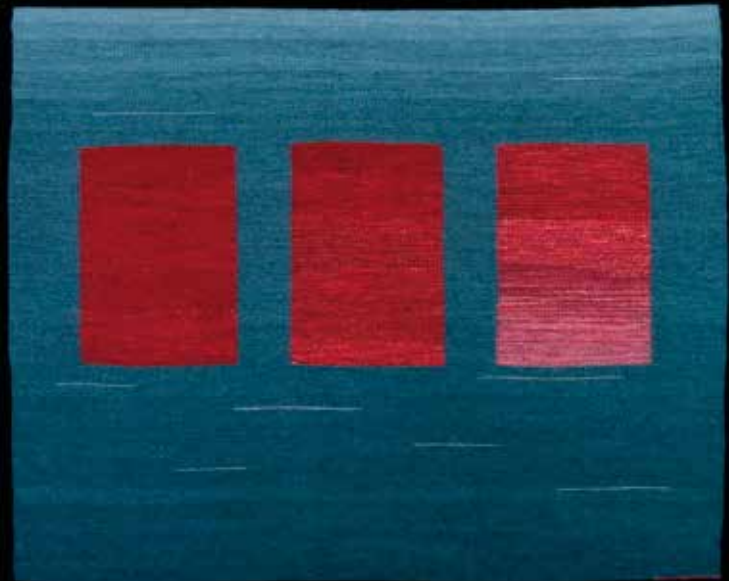
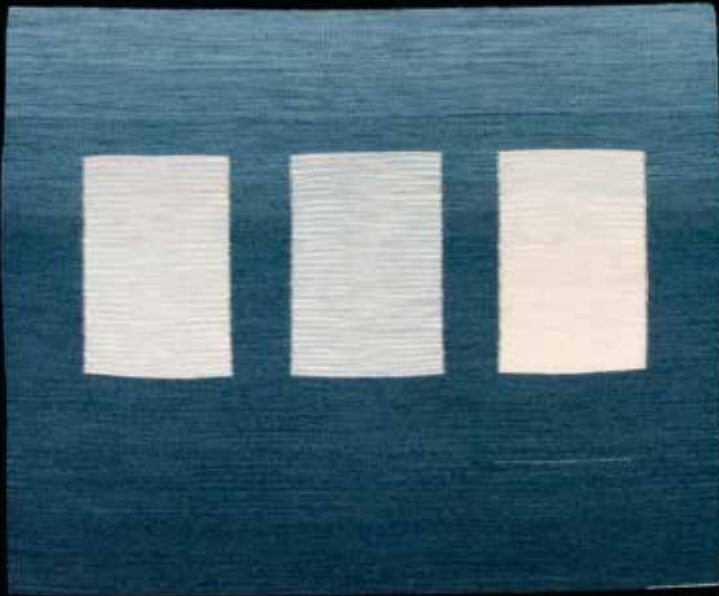
—Michael Rohde

მაიკლ როდი (დაბ. 1943 წ.)

„ორმაგი კარიერული მოღვაწეობის შემდეგ, ბიოქიმიასა და ქსოვის მიმართულებით, მე ბიოტექნოლოგიური კვლევითი ლაბორატორიის დირექტორის თანამდებობა მივატოვე 1998 წელს და მთელი დრო ამ საქმეს მივუძღვენი. ქსოვა ჩემი მგზნებარე საქმიანობა იყო 1973 წლიდან: თავიდან თვითნასწავლი ვიყავი, როცა მუხლებზე დადებულ დაზგასთან „სანსეტ ჟურნალით“ ხელში ვქსოვდი. მოგვიანებით ოფიციალური მომზადება გავიარე სხვადასხვა მასწავლებლებთან, როგორცაა შერონ კიჩი, ლიბი პლათუსი, დაიენ იტერი, თეო მურმენი, უოლტერ ნოტინგემი, მორგან კლიფორდი, ლია კუკი, არჩი ბრენანი და სიუზენ მარტინ მაფეი. ხატვის, ფერებთან მუშაობის და დიზაინის ფორმალური კურსი გავიარე ჰიუსტონის ნატიფი ხელოვნების ალფრედ გლასელის სკოლაში. წლების განმავლობაში სხვადასხვა ღონისძიებებში ვიღებდი მონაწილეობას, როგორცაა ლექციები,

სამუშაო შეხვედრებზე სწავლება, ჟიურის წევრობა, შოუს ორგანიზატორობა. ვიყავი მონაწილე ბევრ ადგილობრივ, ამერიკის და საერთაშორისო შოუების, სადაც მიწვევდნენ ხოლმე როგორც სტუმარს, ან ჟიურის წევრს. ახლახან ჩემი ნამუშევრები შევიდა ამერიკის შეერთებული შტატების ხელოვნების სახელმწიფო დეპარტამენტში, საელჩოების პროგრამაში, ერთი ნამუშევარი ნიუ იორკის ამერიკის ხელოვნების მუზეუმში გამოიფინა, ვიყავი მიწვეული გობელენის ტრიენალეზე ლომში, პოლონეთი, ასევე გამოფენაზე „ლოზანიდან ბეიჯინამდე, მომთაბარეთა სახლები“ (პერსონალური გამოფენა ჯანიანა მონკუტე-მარკის მუზეუმში, ლიტვაში). ნამუშევრები ასევე შესულია ჩიკაგოს ხელოვნების ინსტიტუტის მუდმივ კოლექციაში.“

— მაიკლ როდი

Prayer Flags – Fire, Cloud, Earth, and Water, 2006
Tapestry: wool, alpaca, dyes, 31 x 38 ½ in. each of four
Courtesy of the artist, Westlake Village, California

ლოცვის დროშები – ცეცხლი, დრუბელი, მიწა და წყალი, 2006 წ.
გობელენი: მატყლი, ალპაკა, საღებავები, 78.7 x 97.8 სმ, თითოეული ამ
ოთხიდან. ავტორის კოლექციიდან, ვესტლეიკ ვილიჯი, კალიფორნია

Acknowledgments

Washington, D.C.

Claire D’Alba, Curator
Theresa Beall, Registrar
Marcia Mayo, Senior Editor
Sally Mansfield, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager
Tiffany Williams, Administrative Specialist

Tbilisi

Lola Petrova, Public Affairs Officer
Kevin Allen, General Services Officer
Tamar Nephariidze, Translator
Michael Turner, Photographer
Tamar Rtveliashvili, Cultural Program Coordinator

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

მადლობას ვუხდით

ვაშინგტონი

კლერ დ’ალბას, კურატორი
ტერეზა ბიოლს, რეგისტრატორი
მარშია მაიოს, მთავარი რედაქტორი
სალი მენსფილდს, რედაქტორი
ამანდა ბრუკსს, დასურათების მენეჯერი
ტიფანი უილიამსს, ადმინისტრაციული სპეციალისტი

თბილისი

ლოლა პეტროვა,
საზოგადოებრივ საქმეთა განყოფილების უფროსი
კევინ ალენი, საერთო განყოფილების უფროსი
თამარ ნეფარიძე, თარჯიმანი
მაიკლ ტერნერი, ფოტოგრაფი
თამარ რთველიაშვილი, კულტურული პროგრამების
კოორდინატორი

ვენა

ნატალი მეიერი, გრაფიკული დიზაინერი

Designed, printed and produced by Global Publishing Solutions

Published by ART in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
October 2013